

Rakvický zpravodaj

č. 1 / 1995

vydává obecní rada v Rakvicích

Rakvičané na slovíčko . . .

Tímto číslem zahajuje Rakvický zpravodaj již devátý ročník svého pravidelného čtvrtletního vycházení a pátý ročník po listopadových událostech v roce 1989. Vychází jako první ročník ve druhém volebním období samosprávných orgánů naší obce.

Za dobu svého pravidelného vycházení přinášel Vám tento zpravodaj nejen informace a o dění v naší obci o jejích problémech, potížích, starostech. Přinášel Vám také pohled do její historie, informace o významných osobnostech, ale i popisy figur a figurek, které byly a jsou nedílnou součástí obce. Přinášel Vám historiky, kronikářské údaje, básničky a písně. Také výtvarná stránka Rakvického zpravodaje se stala jeho významnou a nedílnou součástí. Rakvický zpravodaj se postupem času těšil oblibě a zájmu nejen občanů obce, ale zejména jejich rodáků, žijících nejen v republice, ale i krajin v jiných zemích a v zámoří. Stal se jakýmsi pojítkem s jejich starou vlastí a domovem. Chce proto i nadále pokračovat ve snaze informovat o historii obce, o jejích lidech a dění v obci, o jejích plánech a cílech. Chce především pomáhat rozvíjet obec, popularizovat to, co se kladného

děje, chce obec propagovat, prostě ukazovat i svému okolí, že naše obec má své přední místo mezi sobě rovnými i přední místo, které měla v dřívějších dobách.

Rakvický zpravodaj chce být zrcadlem práce orgánů obce, všech jejích složek, orgánů a organizací v ní sídlících. To však předpokládá, že se postupně budou zapojovat do jeho práce občané, kteří mají ostatním spoluobčanům co říci o sobě, o své práci, o svých úspěších i starostech. Již po celou dobu svého pravidelného vycházení Rakvický zpravodaj vyzýval občany ke spolupráci. Zejména mu chyběla účast mladší generace. Tato by si měla uvědomit, že to bude ona, od níž, od její práce, od její účasti na veřejném životě závisí úspěchy i sláva a důstojnost obce. Ne všechna práce, kterou konáme, přináší zdar a úspěchy. I neúspěchy a nezdary jsou cestou, kterou musíme projít, abychom se dopracovali úspěšných výsledků. Nestačí však, aby káru táhla jen hrstka lidí. Je třeba, aby každý z nás přinesl svoji trošku do mlýna. Proto se dejme všichni do práce pro naši obec.

redakční rada

Hospodaření obce Rakvice v roce 1994

	plán	skutečnost
Příjmy	6 734 200	9 784 800
Výdaje	6 734 200	7 934 200
Zůstatek	-	1 850 700

VÝDAJE:

Vodní hospodářství	1 697 200
uložiště kontejnerů, ČOV, kanalizace	
Doprava	1 668 200
vozovky - Vinařská, Krátká vopl.záloha na akce v r.1995 (300 tis.)	
Školství	1 945 700
provozní nákl.+záloha 400 tis. na r.1995	
Kultura	126 400
knihovna, kronika, SOZ, šatny TJ	
Vnitřní správa	1 230 700
provoz OÚ, hasiči, mzdy OÚ a obec.zastupitelstva	
Místní hospodářství	637 000
byty, veř.osvětlení, veř.prostranství, pohřebnictví, VPP	
Plynofikace	628 000

ROZPOČET OBCE RAKVICE NA ROK 1995

Rozpočet obce na rok 1995 byl projednán a přijat v obecním zastupitelstvu dne 7. března 1995 v souladu se zákonem o obcích. Rozpočet je v oblasti příjmů a výdajů vyrovnán a činí 8 530 800,-- Kč.

V oblasti příjmů vychází rozpočet jak u výnosů z daní, tak i ostatních příjmů ze skutečnosti roku 1994.

PŘÍJMY - členění dle kapitol:

kap. 702 vodní hospodářství (popl. za odvoz TKO)	150 tis.
714 školství (příjem jídelny MŠ)	90 tis.
719 vnitřní správa (pronájem obec. majetku)	60 tis.
741 všeobec. pokl. správa	8 230,8 tis.
z toho: daň z příjmu	2 200 tis.
daň z podnikání	1 800 tis.
daň z nemovitosti	1 200 tis.
správní poplatky	200 tis.
daňové pohledávky	10 tis.
doplňkové příjmy (popl.za psa)	10 tis.
nahodilé příjmy	50 tis.
zůstatek z r. 1994	1 850,7 tis.
státní dotace - účelové	469,5 tis.
- vyrovnávací	440,5 tis.
Příjmy celkem	8 530,8 tis.

VÝDAJE - členění dle kapitol:

kap. 702 vodní hospodářství	1 113,8 tis.
odpady	230 tis.
710 doprava	1 840 tis.
714 školství	1 176 tis.
716 kultura a sport	127 tis.
719 vnitřní správa	2 947 tis.
739 místní hospodářství	1 097 tis.
Výdaje celkem	8 530,8 tis.

PŘEHLED NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH AKCIÍ VÝDAJŮ V ROCE 1995

kanalizace "U luže"	200 000 Kč
projekt kanal. "Na kopcech" a část "Nádražní"	55 000 Kč
kanal.stoka AB-2 (z Lučn. do Družstevní) - realizace přes zimu, další finanční krytí v roce 1996	856,2 Kč
projekt rekultivace skládky "Díly"	50 000 Kč
náklady na odpady (odvoz, uložení, popelnice)	180 000 Kč
vozovka "U luže"	373 000 Kč
vozovka "Na řádku"	1 157 000 Kč
oprava vozovky "U měšťanky" a "Ulička I"	600 000 Kč
přeložení panelů ze skládky na výjezdy z polních cest a oprava překopů vozovek	230 000 Kč
dotace na MŠ a jídelnu	406 000 Kč
dotace na ZŠ (včetně opr.kotelny)	770 000 Kč
knihovna	65 500 Kč
dotace dětským pěveckým sborům	12 000 Kč
dotace na cvičení v hale /kopaná, cvičení, žen, košíková/	20 000 Kč
oprava vozidla hasičů a doplnění výstroje	54 000 Kč
oprava budovy obecního úřadu	1 500 000 Kč
veřejné osvětlení	400 000 Kč
veřejné prostranství	100 000 Kč
provoz a oprava bytovek	535 000 Kč

Při rozhodování o plánu akcí údržby a investic vycházelo OZ ze současného stavu a územního plánu - tedy výhledu do r. 2010, který byl schválen v minulém volebním období.

Pro informaci uvádím některé základní údaje a problémy v jednotlivých oblastech života obce.

V současné době má naše obec 1078 obyvatel, 821 popisných čísel, 633 obydlených domů (688 bytů).

Bytová výstavba

Obec je vlastníkem bytoven č.p. 670, kterou odprodá nájemníkům a č.p. 578, která si vyžaduje opravu zejména odpadů (r.95).

Občanská vybavenost

- budova OÚ a Pošty - oprava v r. 1995
- ZŠ - rekonstrukce kotelny v r. 1995
- MŠ - Žádost o dotaci na výstavbu v r. 1996 (předp. nákl. 8,3 mil.)
- stará budova ZŠ na Náměstí - záměr na kulturní a zájmové využití

Kultura

- kino - pro dlouhodobé nevyužití pronájem na 4 roky na prodejnu nábytku
- budova staré ZŠ - nutná rekonstrukce včetně statického zjištění

Sport

- fin. dotace na náklady provozu sport. haly
- areál Trávníky - v souč. době řešena žádost TJ o pomoc řešení správce areálu
- park v Nové ulici - občanská iniciativa zvelební v r. 1995

Zdravotnictví

- zřízení lékárny v obci brání v současné době předpokládaná nízká rentabilita

Distribuce a obchody

Obec nabízí do pronájmu dům č.p. 19 pro účely obchodu, příp. služeb.

Stravovací zařízení a ubytování

Obec nabízí dům č.p. 145 pro možnost zbudování veřejného stravování, příp. ubytování.

Služby

ZD Rakvice nabízí nevyužité prostory ve svém areálu pro podnikání. Obec nabízí volné kapacity v trati Trávníky pro podnikání, v současné době řešené převzetí dílny bývalého Svazarmu do majetku obce - bude nabídnuto k podnikání.

Požární ochrana

- dokončení opravy vozidla (cisterna +kropička) r.1995

Doprava

- výměna dopr. značení na místních komunikacích - r. 1995
- mimo akce uvedené v plánu na rok 1995 probíhá řízení pro zbudování pěší zóny mezi ul. Dolní a Zahradní, dále dle úz. plánu třeba řešit úpravu nájezdů na ul. Svislá na silnici III. tř. a z Luční na silnici III. tř., dále zbudování parkoviště u hřbitova, ČD, sokolovny, hřiště (1995).

Kanalizace

Mimo akcí na r. 1995 zbývá realizovat kanalizaci Na kopcích a Nádražní včetně výměny dešťových vpustí.

Elektro

- poruchovost veřejného osvětlení.

Telefon

V roce 1997 instaluje Telecom digit. ústřednu a dokončí kabelizaci v obci (úvaha o souběžném zbudování kabelové televize), po provedení realiz. dokončení chodníků.

Odpady

- rekultivace skládky Dílce
- postupný přechod na třídění odpadu dle záměru a.s. Hantály
- záměr a.s. Hantály zakoupit zamet. vůz a štěpkovač na drcení vin. réví

Příroda a veř. prostranství

- sadové úpravy na veř. prostranství
- obnova porostů u polních cest a větrolamů
- probírka a obnova obecního lesa - započato
- údržba polních cest a odvod. příkop (na údržbu cest dohoda zást. ZD a soukr. traktoristů s OÚ na spol. zasedání 22.2.1995)

Vajbar Petr
starosta

Z jednání obecního zastupitelstva

V období od vydání minulého čísla Rakvického zpravodaje prošlo obecním zastupitelstvem několik důležitých věcí. S mnoha věcmi jste se seznámili z příspěvku starosty.

Kromě schválení rozpočtu obce, schválení plánovaných akcí na letošní rok i roky příští, byly projednány tyto body. Byla schválena obecně závazná vyhláška o místních poplatcích (bude vyvěšena v nově zřízené veřejné vývěsce u obecního úřadu). Bylo rozhodnuto, že obec bude pronajímat obecní majetek na dobu max. 4 roky z toho důvodu, aby nepřekračovala tato doba volební období současného zastupitelstva.

V souladu s tímto rozhodnutím byla pronajata budova kina. Pronajímatelem je p. Škarek, který zde bude mít prodejnu nábytku. Nesmí zde provádět úpravy trvalého charakteru. Přes realitní kancelář byla nabídnuta k prodeji budova bývalého "komunálu" za účelem podnikání (penzion).

Byly odsouhlaseny dotace na kulturu a sport. Mimo jiné na dětské pěvecké sbory 10 000 + 2 000, provoz sportovní haly 20 000 Kč.

Komise pro životní prostředí projednala s místních AD a soukromými rolníky údržbu vozovek v obci.

Z obecního zastupitelstva odstoupil p. Miloslav Kamenský (ODS). Na jeho místo nastoupil a byl schválen p. Miroslav Roháč (ODS).

K nejvíce diskutovaným rozhodnutím obecního zastupitelstva mezi občany, bylo snížení stavu pracovníků na obecním úřadě. Členové obecního zastupitelstva dostali k dispozici pracovní náplně zaměstnanců obecního úřadu k posouzení. Na jednání OZ dne 7.3.1995 bylo projednáno, zda tyto náplně odpovídají skutečnosti. Není totiž podstatné kolik bodů ta která pracovní náplň má, ale zda odpovídá potřebám obecního úřadu a zda pracovní náplň všech pracovníků odpovídá jejich počtu. Na základě těchto indicií rozhodlo zastupitelstvo takto: snížení počtu zaměstnanců obecního úřadu ze tří na dvě devět hlasů pro, nikdo proti a nikdo se nezdržel hlasování. Ukončení pracovního poměru s p. Minaříkovou k 1.4.1995 8 hlasů pro, jeden se zdržel a nikdo nebyl proti. Z výsledků hlasování vyplývá, že rozhodnutí bylo jednoznačné.

Byla odsouhlasena pracovní doba na obecním úřadě:

pondělí	7.00 - 12.00	13.00 - 16.00	úřední den
úterý	7.00 - 12.00	13.00 - 16.00	
středa	7.00 - 12.00	13.00 - 18.00	úřední den
čtvrtek	7.00 - 12.00	13.00 - 16.00	
pátek	7.00 - 13.00		

Hlášení místním rozhlasem - denně 13.00 a 16.00 hod.
Kromě mimořádných hlášení.

Pro dobrou informovanost občanů bude zbudována nová veřejná vývěska u obecního úřadu.

Další informace Vám mohou poskytnout členové obecního zastupitelstva na požádání.

Za obecní zastupitelstvo
Pavel Suchánek

FUNKCE ZASTUPITELSTVA V OBCI

Vzhledem k tomu, jak důležitou funkci má obecní zastupitelstvo na chod obce, měli by občané znát několik souvislostí. A to, kdo v zastupitelstvu zasedá, jaká je jeho funkce, o čem rozhoduje a jaký vztah je mezi zastupitelstvem a občany nebo naopak.

To, o čem zastupitelstvo rozhoduje je dáno zákonem o obcích, schváleným parlamentem. Ve své podstatě je to rozhodování kolem peněz. Do čeho bude obec investovat, jak se co bude provozovat, jaká bude kultura v obci, jaké životní prostředí atd. Pro kvalitní rozhodování pomáhají zastupitelstvu komise např. finanční, zemědělská a životního prostředí atd. Kontrolním orgánem pro hospodaření s obecním majetkem je revizní komise.

Složení zastupitelstva je určeno výsledky komunálních voleb. Je tudíž jasné, že se nenajde občan v žádné obci, kterému by všichni zastupitelé vyhovovali. Je proto nutné respektovat takové obsazení, jaké vzešlo z voleb. Od výše uvedené skutečnosti se tudíž odvíjí spokojenost či nespokojenost občanů s jednotlivými rozhodnutími tohoto orgánu. O každé důležité věci se při jednání zastupitelstva hlasuje. Vzhledem k tomu, že členů tohoto orgánu je devět, o přijetí jakéhokoliv opatření rozhoduje nadpoloviční většina, tj. 5 hlasů. Není potom rozhodující pro přijetí výsledku, zda hlasování skončilo 5 ku 4, nebo 9 ku 0. Poměr hlasů potom jenom občanům naznačuje, zda bylo zastupitelstvo v rozhodování jednotné či nikoli. Rozhodovat by mělo zastupitelstvo racionálně bez emocí, ve veřejném zájmu.

Důležitým úkolem zastupitelstva je občany o svých jednáních informovat. Je to formou veřejných zasedání, zveřejněním zápisů z jednání ve veřejné vývěsce nebo pomocí Rakvíčského zpravodaje. Stejně možnosti vyjádřit svůj názor mají i občané. Dobrou vzájemnou informovaností se předejde emotivním reakcím reprezentovaným dohadou, pomluvami nebo anonymním vydáváním různých letáků. Pokud někdo chce svůj názor prezentovat písemnou formou, má možnost v Rakvíčském zpravodaji. Jeden háček to však má. Měl by se pod svůj názor také podepsat. V dnešní době se nemusíme bát říct svůj názor nahlas.

Název "Obecní zastupitelstvo" je odvozen z principu zastupitelské demokracie. Jak jsou různorodé názory občanů, stejně různorodé je i složení zastupitelstva. Jak bude tento orgán pracovat, posoudí a ohodnotí občan u volební urny přiřtích voleb.

Pavel Suchánek

Proměny

Rakvice před 50 lety

15. dubna letošního roku uplynulo 50 let ode dne, kdy v roce 1945 (byla to neděle) došlo k bitvě o Rakvice. To už probíhaly poslední týdny druhé světové války, která začala 1. září 1939. Této války, která je označována jako "druhá světová válka", se zúčastnilo 48 národů, bojovalo v ní 110 miliónů vojáků. Ztráty na lidských životech byly odhadnuty na více než 30 miliónů lidí. V Evropě skončila válka 8. května 1945, ve světě po kapitulaci Japonska 2. září 1945.

Připomeňme si, jak proběhla v Rakvicích. Již v lednu 1945 pocítili Rakvičané, že se k nám blíží válka. To přijeli do Rakvic němečtí vojáci s důstojníky a určovali a vyměřovali místa pro postavení děl a těžkých kulometů. Zákopové a opevňovací práce prováděli rakvičtí občané a dále občané z Velkých Bílovic a Velkých Pavlovic. Byly kopány zákopy s kulometnými hnízdy na Dílech a na Kopcech. Tam byla též vybudována stanoviště pro děla. Dále byly na vstupních místech do vesnice vykopávány jámy pro miny. V týdnu od 8. do 14. dubna přišli němečtí zákopníci a dokončovali opevňování Rakvic. V této době se válka přenesla ze Slovenska k moravským hranicím. Prudké boje se strhly o Lanžhot, Kostice a Tvrdonice, kde terén umožňoval německou obranu. Hukot děl doléhal až do Rakvic. Rakvičané rychle ukryvali své zásoby a zařizovali si ve sklepech přežití boje, které očekávali. Současně letectvo spojenců pomáhalo nálety na železniční i silniční cesty znemožňovat jak zásobování německé fronty, tak přesuny německých vojsk. 9. dubna 1945 přestala železniční doprava, protože k náletům amerických letadel se připojila i letadla ruská, která zejména sledovala pohyby německých vojsk. Jeden z náletů se uskutečnil 14. dubna, kdy byl u Velkých Pavlovic napaden trén Němců. Téhož dne byla přesunuta na Kopce děla. Na zaminování připravených míst nezbyl Němcům už čas. Ve 3 hodiny odpoledne 14. dubna 1945 obsadila německá vojska Rakvice. Děla byla rozmístěna na Kopcech v dědině a kolem ní. Byla maskována vinohradským rývím a turkyniskem. Kostelní věž sloužila Němcům jako pozorovatelná. Z ní pak bylo zřízeno telefonní spojení s německým hlavním stanem řídicím vedení tohoto bojového úseku.

Obyvatelé, zejména z dolního konce dědiny, popř. ti, kteří neměli možnost nebo se báli ukrytí ve sklepech, zůstali doma nebo si vybudovali jakési bunkry v zahradách. Jiní pak odešli na luka v domění, že se vyhnou postupující frontě. Měli však problémy s Němci a později i Rusy. Bojo Velké Bílovice začal 14. dubna v 15 hodin a skončil večer. 15. dubna začal útok na Rakvice. Ruské vojsko postupovalo od Velkých Bílovic. V zápisích kronikářky je doslovně napsáno: "Rachot kulometů, dunění tanků, hukot děl, bzuchení letadel, padání střepin na střechy, svištění střel - to vše bylo slyšet a cítit i pod zemí, třeba 5 metrů hluboko. A Jobovy zvěsti donášeli ti, kteří

se odvážili podívat se, co se venku děje. Tam leží mrtvý voják, tam hoří, tam vidět krev, tam je rozbitý domek, tam je slyšet nářek raněného. Samá a strašná spoušť a spoušť, kterou dovede způsobit jen válka a od níž a jejího odvrácení volá církev i ve svých litaních - od moru, hladu a války vysvobod' nás Pane. Ve strachu a hrůze se lidé v krytech upřímně modlili:"

Útok Rusů na Rakvice začal tedy od Bílovic. Na Zárybnických rozmístili děla. Vážnější překážkou při postupu na Rakvice byl vysoký násep železniční trati. Současně však umožnil postup útočící pěchoty. Pěchota se dostala k Rakvicím dolním a trkmanským mostem železniční trati. Asi ke čtvrté hodině se dostali do zahrad Nové ulice. Odtud vysílali průzkumníky do dědiny, kde byla umístěna německá děla a kulomety, tanky a obrněná vozidla, která hlídkovala po vesnici. Jeden ruský voják se pokusil zneškodnit tank, který byl umístěn u domu paní Otáhalové; byl však zpozorován a vystřelenou střelou z tanku rozmetán. Jiný Rus byl zabit granátem hozeným německým vojákem u vrat Josefa Hříby.

Druhý proud Rusů se dostal k Rakvicím z Podivína v tutéž dobu. Ruské vojsko zaujalo na dosažených cílech pozice a začalo ostřelování. Střelba z děl a kulometů trvala až do večera. Hlavním cílem byl kostel, kde Rusové předpokládali pozorovatelnu. K páté hodině byl kostel zasažen dvakrát a také domy čísla 134 až 144. Dělostřelecká střelba však byla vedena i na další části Rakvic. Palba sestávala stále prudší a kolem páté hodiny na různých místech hořelo. První oheň vyšlehl v Nové ulici u Josefa Říhy, Adolfa Kašpara a Františka Filípka. Hořelo v Pastůčkách, stodoly na dolním konci obce. K večeru pak hořely stodoly domů od čísla 10 do č. 17, domky vedle měšťanky a na horním konci obce. Je však třeba říci, že ohně nevznikaly všude v důsledku palby, ale zejména na horním konci obce byly zapalovány Němci. Mezi palbou se pokoušeli Rusové ožtečení obce. Byli však dvakrát odrazeni. Jedno ruské letadlo shodilo několik bomb do zahrad za domy nad Uličkou č. 23 a dalších. Rusové později uváděli, že kdyby se jim nepodařilo obec dobít, byli odhodláni použít katuše. Byli by Rakvice rozmetli. Boje trvaly 16 hodin.

Palba ustala v 10 hodin večer. Tmý Němci využili k odpoutání se od nepřítele. Svě pozice vyklidili ve 2 hodiny v noci a přesunuli se k Přítlukám a Zaječím.

Současně s boji o Rakvice byl sveden tuhý boj o prostor Trkmance v Trkmanských horách. Ruské velení mělo Trkmance zakreslený jako německé objekty. Proto nebylo šetřeno ani jeho obyvatelstvo. O bojích v tomto prostoru svědčí skutečnost, že vinohrady byly rozježděny tanky a ve žlebě bylo 23 mrtvých koní. Při této bitvě byli mrtví a ranění.

Němci si vybudovali již dříve obvaziště v domě Františka Kamenského v domě č. 109 a u Antonína Vranovského č. 97. Svě mrtvé (bylo jich 5) zakopali na různých místech. Pro domácí raněné bylo zřízeno obvaziště ve sklepě Zachovy zahrady. Zahynuli: pekař Jan Novák - zastřelen Němcem ve dvoře svého domku, František Vranovský zasažen střeplinou dělostřeleckého granátu. Těžce byli zraněni: holič Jan Dostál a jeho zeť Josef Krůza a Jan Holub. Lehce zranění byli Jan Foukal z č. 30, Stanislav Štefka z č. 49, Miroslav Foukal z č. 3, Jan Drobílek, Františka Hrdinová z č. 96 a Františka Kovaříková. Z ruských vojáků byl jeden zabit výstřelem z vrat Drahoše Průdka, jiný v Uličkách. Po skončení bojů a posunu fronty došlo k dalším zraněním rakvických občanů. Tak při dopravě munice byl střeplinou děl. granátu vypáleného Němci z prostoru Lednice, těžce zraněn Bedřich Darmovzal. Nevybuchlou minou byli roztržáni 10-letí Konrád Hrdina a Zdeněk Novák a asi 10 dnů po boji o Rakvice byl těžce zraněn Jan Petrásek, když si hrál s nalezenou nevybuchlou rozbuškou.

V bojích o Rakvice byl těžce poškozen kostel, měšťanská škola měla poškozenou celou východní část. Mnoho sklepů v okolí měšťanky mělo zásahy. Do základů vyhořel domek J. Zlámala a stodola Josefa Měříčky. Byly poškozeny střechy domů Moudrých, Prokše, Stehlíka, St. Kamenského. Škody byly i na hřbitově. V Pastůškách vyhořel domek vdovy Buriánové, Konráda Hrdiny. Vyhořely domy i v Nové ulici (Frant. Filípek, Adolf Kašpar, Jos. Říha) na dolním konci dědiny domy Pavla Lukeše, Floriána Cabala, Cyrila Průdka, Jana Machače, Jakuba Obhlídala. Celkem bylo poškozeno 5 domů a vyhořelo 15 domů a 19 stodol, vedle dalších škod. Tím válečné ovzduší však neskončilo. Rakvice byly ostřelovány děly z prostoru Lednice. Denní střelba z děl na dolní část Rakvic vyvolala u ruského velení podezření, že je spojení mezi německým vojskem a rakvickými fašisty. Všichni byli vyšetřováni, ale podezření se nepotvrdilo. Fronta se vzdalovala. Bylo nutno odstranit následky bojů. Nejdříve se pracovalo na odstranění trosk železničního mostu u zastávky. Bylo nutno zakopat mrtvé koně zabité ve žlabě na Trkmanských. Rakvičtí muži, bylo jich 200, byli vysláni do Podivína a Lednice na položení mostu přes řeku Dyji. Most u Lednického parku byl postaven za tři dny. Dále byli rakvičtí muži posláni i do Břeclavi, stavět mosty a opravovat rozbitou železniční trať.

V Rakvicích bylo stále plno ruského vojska. Zabrali všechna volná místa v domech. Došlo však také k rekvizicím. 27. dubna muselo být vojsku odevzdáno 10 krav, deset prasat a tisíc vajec.

Netrpělivi zemědělci chtěli začít se zemědělskými pracemi. Bylo jim však zakázáno vyjít do polí, dokud nebude sesbírána nevybuchlá munice. Na silnicích projížděly kolony s municí, proviantem, projížděly kolony děl a tanků. Byla hnána stáda dobytka, určená pro zásobování vojska. Pásala se na polích, ať to bylo v obilí nebo jetelinoviště. Na trase, kudy byl hnán dobytek, zůstal ležet uhybný dobytek.

Poněvadž vozidla armády nestačila plně zásobovat frontu, byly zabaveny vozy a koně rolníkům. Málo koní a vozů bylo vráceno. V Rakvicích zůstalo jen 10 koní.

29. dubna přijela do Rakvic kolona s radiovysílačkami. Rozložila se v humnech Josefa Průdka, Klementa Rozsypala a u Mazánka. V humně Kl. Rozsypala byl postaven stan s vysílačkou.

30. dubna došlo za Palavou k prudkým bojům a Rusové museli ustoupit. Přišel 1. máj roku 1945. Rusové uspořádali

u Mazánků taneční zábavu. Vojenská kapela vyhrávala před ní a po celé vesnici. Popíjelo se víno na bratrství. Je však třeba říci, že vše se neobešlo bez dílčích incidentů, zejména se ženami, které zapoměly, že je válka.

Rakvicemi stále projíždělo vojsko; hnán dobytek. Nebylo klidu.

Válka však spěla k rychlému konci. Pád Berlína a kapitulace německých vojsk vyústilo do vyhlášení příměří a jeho podpis v Remesei 9. května 1945.

V Rakvicích však byl míroslavován 8. května. Ustavený prozatímní revoluční národní výbor sehnal tři řečníky z Břeclavi a Podivína. Uváděl je zubní technik Karel Valenta. S těmito řečníky přijeli Stanislav Stehlík, bojovník na ruské frontě.

Je třeba uvést, že již dva dny po osvobození Rakvic, tedy dne 17. dubna se sešli v postranní místnosti Sokolovny Oldřich Průdek z č.p. 10, Rostislav Průdek z č.p. 91, Stanislav Průdek z č.p. 45, Václav Foukal č.p. 219, Viktor Korčák č.p. 178, Vítězslav Zwieb č.p. 304, Richard Ešler č.p. 448, Karel Valenta č.p. 466, Oldřich Řezáč č.p. 535, František Řezáč č.p. 361, Václav Režný č.p. 346, Antonín Sindl č.p. 115, František Osika č.p. 151, Opršal Ota č.p. 8, Josef Průdek č.p. 537, Dr. Jan Major č.p. 563, Dr. František Suchyňa č.p. 430 a František Průdek č.p. 463, tedy celkem 18. Všichni se shodli, že vytvoří národní výbor. Všichni přítomní se stali členy národního výboru. Na tomto setkání byli další rakvičtí občané, a to Josef Vajbar č.p. 134, Miroslav Kamenský č.p. 109, Hubert Opršal č.p. 8, Josef Řezáč č.p. 147, Jan Průdek č.p. 54, Vladimír Průdek č.p. 91, Josef Hycl č.p. 253 a František Kamenský č.p. 487.

Předsedou národního výboru byl zvolen Dr. František Suchyňa, prvním místopředsedou Antonín Sindl a druhým místopředsedou Václav Foukal.

Tento výbor převzal 18. dubna obecní správu. 22. dubna se Dr. Suchyňa vzdal předsednictví národního výboru a odešel do Brna. Předsedou byl zvolen Opršal Hubert. Do národního výboru byli ještě přijati: František Polínek č.p. 443, Hubert Veverka č.p. 397 a 27. dubna Zdeněk Novák č.p. 566, Ludvík Frýbert č.p. 433 a Josef Stehlík.

Ale již 11. května se ustavil nový národní výbor. Předsedou se opět stal Hubert Opršal, I. místopředsedou Václav Foukal a II. místopředsedou Oldřich Řezáč. 27. dubna byl jmenován čestným členem národního výboru Josef Straka z č. 16. Na této schůzi bylo usneseno vystěhovat všechny Němce z Přítluk, Zaječí a Nových Mlýnů. Asi 100 Rakvičanů šlo do těchto vesnic a tam donutili všechny občany vzít si to nejpotřebnější a jít. Vedli je k večeru. V Rakvicích přespalí a pak byli odvedeni do Břeclavi. Nikdo je však nechtěl, a proto se vrátili. Teprve později byli znovu předáni.

Rakvický výbor, aby se v opuštěných vesnicích "udržoval jakýsi pořádek", byly jmenováni "komisary", a to v Přítlukách Viktor Korčák, na Nových Mlýnech Cabala a v Zaječí Bohuslav Adámek.

Po odsunu Němců došlo k osazování opuštěných usedlostí. 361 lidí z Rakvic obsadilo hlavně Přítluky, pak Zaječí a Nové Mlýny, ale i Bulhary, Pouzdřany a několik rodin obsadilo i byty v Břeclavi a Mikulově. Tím klesl počet obyvatel Rakvic v dubnu 1946 na 2039 osob.

Školství v Rakvicích

Vratme se ještě k zápasu o zřízení měšťanské školy v Rakvicích. Tento zápas začal už v roce 1927. V tomto roce dosáhl počet žáků 368 nehledě k 50 dětem, které chodily do měšťanské školy v Podivíně a k 20, které navštěvovaly gymnázium v Břeclavi. Bylo zřízeno 10 tříd, ale k dispozici bylo jen sedm. Proto bylo apelováno na obecní zastupitelstvo a místní školní radu v Rakvicích, aby uvažovali o opatřeních, jak umístit vzrůstající počet žáků, aby vyučování bylo pravidelné. Učitelství sbor vznesl k zástupcům obce prosbu o zřízení měšťanské školy. Toto memorandum bylo zasláno také okresnímu školnímu inspektorovi. V místní školní radě a potom též v obecním zastupitelstvu se o tomto memorandum jednalo a hned se založil fond na stavbu obecní a měšťanské školy s prvním vkladem 100 Kč. Zároveň bylo rozhodnuto, že veškeré přebytky obecního hospodářství "budou se k tomuto fondu ukládati" a určilo se stavební místo pro školu Pod Koziperky. Při zahájení stavby měl mít fond na stavbu školy přes 300 000 Kč. K podpoře zřízení měšťanské školy v Rakvicích se vyjadřovali rakvičtí občané.

Uprostřed příprav se v roce 1929 vyskytla nenadálá překážka. Místní školní rada a obecní zastupitelstvo v Podivíně podaly "ze svého hospodářského zájmu" proti zřízení měšťanské školy v Rakvicích protest. Protest zněl: "Obecní zastupitelstvo v Rakvicích a školní okres Hustopeče projektuje zřízení měšťanské školy v Rakvicích a za tím účelem koná již přípravné práce, zejména ve směru finančním. Není zde sice známo, jaké stanovisko školní úřady k projektu zřízení měšťanské školy zaujaly, aneb zaujmou, nutno však již nyní poukázat na škodlivé účinky, které by připojením měšťanské školy v Rakvicích zvedly zdejší škole. Měšťanská škola chlapecká i dívčí umístěny jsou v nové, prostorné, světlé a velmi účelně postavené budově z roku 1905, mají pěknou kreslířnu, kabinety odborné, vybavené všemi potřebnými i moderními pomůckami nákladem do statisíců jdoucích.

Vyhovovaly tedy svému účelu velmi dobře a plnily uspokojivě své výchovné poslání, jak stálé pochvaly školních úřadů dokazují. Mají svou dílnu pro práce výchovné, školní kuchyň pro děvčata, rezervní místnost pro pracovnu nebo jiný účel, takže v každém ohledu požadavkům nynější doby vyhovují.

Poskytovaly vzdělání nejen našemu dorostu, nýbrž i dorostu sousedních obcí Rakvic a Lanštorfu a před převratem, dokud nebyly zřízeny měšťanské školy ve Velkých Pavlovicích a Velkých Bílovicích a dalším četným obcím dalekého a širého okolí.

V prostoru městské rady v Podivíně se dále uvádí: "Tím, žeby došlo ke zřízení měšťanské školy v Rakvicích, podstatně by se školské poměry změnilo v neprospěch obou škol; úbytek žactva ve škole měšťanské v Podivíně přivodil by připojení školy na třídy snížené a měšťanská škola v Rakvicích byla by omezena jen na žactvo jediné obce s 2370 obyvateli.

Již nyní je patrný úbytek žactva na měšťanských školách v Podivíně v důsledku válečných let, který způsobil, že dvě třetí třídy byly sloučeny ve III. třídu sníženou a že odchodem žactva z Rakvic nebylo by vyhnutí, aby i ostatní třídy byly sloučeny ve třídy smíšené. Sloučením tříd povstala by škola smíšená, nejméně tři místnosti zůstaly by nepoužity, nehledě k tomu, že by se ve třídách smíšených nedocílovalo takových

výsledků vyučovacích, jako ve třídách dle pohlaví rozdělených a tak by se vzorně zřízená měšťanská škola v Podivíně minula svým posláním. V protestu podivínského obecního zastupitelstva se proto navrhuje, že "tomu by se odpomohlo, kdyby se podle projektovaného návrhu o měšťanských školách, jež obsahuje též návrh o měšťanských obvodových školách a má být v dohledné době uzákoněn, měšťanská škola v Podivíně by se prohlásila za obvod pro Podivín, Lanštorf a Rakvice. Podmínky pro připojení k Podivínu jsou daleko výhodnější, než pro připojení k Velkým Pavlovicím nebo Velkým Bílovicím, neboť obě obce jsou spojeny s Podivínem okresní silnicí a Rakvice dokonce i dráhou a mají do Podivína hospodářský spád. Měšťanská škola v Podivíně je vybudována i pro eventuelní otevření 4. třídy, a proto není ani myslitelné, aby nebylo takto zřízené školy využité v plné míře a aby se mělo povolovati zřízení další měšťanské školy v obci, vzdálené od Podivína 5 km. Po stránce finanční svědčí okolnosti pro obvodovou školu v Podivíně. Obec Rakvice bez přispění státu nemůže z vlastních prostředků měšťanskou školu zbudovati a náležitě vybavit a učiní-li tak, zatíží obyvatelstvo na celou řadu let a státní pokladně přivodí výdaje na učitelské platby."

Místní školní rada v Podivíně a město Podivín ve svém protestu uváděly dále, že "z ohledu národohospodářského nebylo by moudré věnovati takový náklad na zřízení právně způsobilé školy pro jedinou malou obec, která v takové blízkosti a za vhodných komunikačních prostředků má tak vzornou školu, které již 26 let používala". Proto také městská rada v Podivíně, spolu s místní školní radou osmělily se "na tyto poměry zdvořile poukázati a žádají, aby zemský výbor moravskoslezský ráčil věci se zabývati a učiniti opatření, aby zřízení školy měšťanské v Rakvicích nebylo povolováno a aby měšťanská škola v Podivíně byla prohlášena za školu obvodovou pro jmenovanou obec, a to i pro Rakvice". Okresní školní výbor v Hustopečích, který měl tuto stížnost předložiti se svým vyjádřením uvedenému zemskému výboru, vybídl obecní zastupitelstvo a místní školní radu v Rakvicích, aby k protestu zaujaly stanovisko. Odpověď, k níž bylo připojeno i prohlášení menšin v Zaječích a Pulgárech zněla: "Jest docela pochopitelné, že se zástupcové obce a školy v Podivíně ohrazují proti zřízení měšťanské školy v Rakvicích jak z důvodů hospodářského poklesu Podivína, tak z obavy, že by zřízením této školy v Rakvicích školství v Podivíně utrpělo. Je též pravda, že škola v Podivíně byla po dlouhá léta navštěvována dorostem z Rakvic, ale třeba dodati, že tato přespolní docházka vyhovovala ani ne třetině všeho žactva 6., 7. a 8. školního roku v Rakvicích, které do měšťanské školy patřilo. Důkazem toho jsou výkazy za poslední šestileté období přiložené k žádosti o zřízení školy, které zřetelně ukazují, jak Rakvice jsou úplně soběstačné, nehledě ani k dětem menšinových škol v Zaječích a Pulgárech, popřípadě i necelé půl hodiny vzdálených Přítluk. Navštěvovati měšťanskou školu v Podivíně mohli si dovoliti jen žáci bohatších rakvicích rodin, zatím co dvě třetiny dětí, většinou z rodin chudobných, prošly jen obecnou školou."

V Rakvicím obsáhlém stanovisku k podivínskému protestu je pak uváděno, že doba si vyžaduje vyšší vzdělání než základní, zejména proto, že je požadováno ve státní i soukromé službě, že rakvické žactvo cestou do školy,

zejména v zimě, trpí a použije-li vlaku, musí již vstávat na vlak po páté hodině ranní a vrací se pozdě, postrádá teplou stravu atd. Ve stanovisku Rakvic je dále uváděno, že Rakvice jsou hospodářsky úplně soběstačné a že školní novostavbu musí řešit již z toho důvodu, že je nutno vyučovat žáky deseti tříd a obecná škola má jen sedm učeben. Konečně je velmi nutno posuzovat Rakvice z hlediska národnostního, neboť Rakvice "jsou poslední českou obcí hraničící s katastry německých obcí". "Bylo by vskutku bolestno," píše se dále, "kdyby obci, kde se v občanstvu ozývá živelná touha po škole měšťanské, bylo zřízení této školy odepřeno a dokonce, aby při novém zákoně o obvodových školách měšťanských, byla připojena k jiné obci pod školu obvodovou a ještě v jiném školním okrese". K tomuto požadavku se připojily i menšiny ze Zaječčí i Pulgár.

Požadavky podpořila i obecní rada, jejíž prohlášení vypracoval tehdejší tajemník Mikuláš Průdek. Znělo: "Naše obec, z největších venkovských obcí na Hustopečsku, hraničící s osadami ryze německými nebo s českými menšinami, které vždycky finančně nebo aspoň morálně podporovala. Proto posláni obce Rakvic plně vyžaduje, aby zřízení školy měšťanské bylo co nejdříve provedeno."

Dne 2. 5. 1929 komise obce konstatovala, že jsou plněny všechny podmínky pro zřízení měšťanské školy v Rakvicích. Všechny potřebné podklady byly zaslány zemské školní radě v Brně. Dne 22. 6. 1929 navštívila deputace složená ze starosty Františka Suchyně, jeho náměstka Jana Valenty, radního Josefa Vajbara, předsedy místní školní rady Karla Nečase zemskou školní radu a členy zemského výboru v Brně. Bylo jí slíbeno, že zemská školní rada navrhne zemskému výboru kladné vyřízení žádosti. Po opětovné intervenci vyslovil zemský výbor v Brně (na zasedání dne 20. 9. 1929) souhlas se zřízením "české měšťanské školy" v Rakvicích. Toto své rozhodnutí postoupil zemské školní radě k dalšímu řízení s tím, že je třeba spor mezi Rakvicemi a Podivínem urovnat.

Nového jednání se zúčastnili zástupci obou obcí, okresního školního výboru v Hustopečích a v Hodoníně. K němu došlo 6. 12. 1929. Jednání bylo klidné a věcné a vyústilo ze strany zástupců Rakvic v toto prohlášení: "Trváme jednomyslně a neochvějně na své žádosti o zřízení měšťanské školy v Rakvicích a prohlašujeme, že její zřízení jest v roucím přáním veškerého občanstva, přednímž bychom případně zmaření dosavadního jednání nemohli ospravedlniti. Městu Podivínu se jedná o budovu, nám se jedná o děti!" Místní školní rada v Rakvicích pak velmi podrobně vylíčila velmi stísněné poměry, s nimiž se rakvické školství potýkalo a potýká. Svá zdůvodnění potřeby měšťanské školy a nové budovy končí: "Kromě žactva našeho a z českých menšin zaječské a pulgarské dá se určitě očekávat do naší školy značný příliv dětí ze sousedních obcí německých, které mají s námi dobré komunikační spojení, a to z Přítluck, vzdálených 2 km, dále Nových Mýnů a ze Zaječčí, kde všude je dosti českých rodin a též z toho důvodu, že bez dokonalé znalosti státního jazyka není možno vykonávat odpovědnou službu ve státních úřadech."

Spor pomalu směřoval ke svému konci. Podivínští zástupci vyslaní na jednání uznávali svoji bezmocnost, osobně uznávali plné právo na zřízení měšťanské školy v Rakvicích, ale nemohli od protestu odstoupit, protože k tomu neměli zmocnění. Proto jen slíbili, že v místní školní radě bude znovu jednáno a že svým vlivem budou působiti, aby byl protest odvolán.

Rakvičané pak s radostí přijali zprávu z Podivína, že protest byl odvolán. Znamenalo to však pro Rakvice značnou ztrátu času. Povolení měšťanské školy se o celý rok oddálilo. Po opětovné intervenci v Brně bylo na zasedání zemské školní rady v Brně dne 17. 2. 1930 zřízení měšťanské školy v Rakvicích skutečně povoleno.

JUDr. Hubert Režný

ZEMĚDĚLSTVÍ V SOUČASNÉM OBDOBÍ

V posledním období vláda ČR prostřednictvím premiéra pana Klause a ministra zemědělství vyjádřila podmínky pro zemědělskou výrobu v naší republice.

Dne 30. 3. 1995 se konalo v Praze v Lucerně setkání zemědělců, které organizovala Agrárně potravinářská komora. Tohoto setkání se zúčastnili p. Doc. Klaus a ing. Lux. Z vystoupení pana premiéra Klause, vyplynuly rámcové podmínky pro hospodaření v zemědělství.

Premiér Klaus kategoricky vyjádřil stanovisko vlády, které jednoznačně stanovuje podmínky podpory pro zemědělství. Vláda bude zemědělství podporovat v rozsahu jako doposud. V žádném případě se nebudou dotace do zemědělství zvyšovat. Nebude uplatňována ochranná celní politika na hranicích, nebudou dávány instrukce bankám koho podporovat a koho ne. Nebude také podporován vývoz zemědělské produkce dotacemi.

Zemědělství se musí vyrovnat s tržním prostřednictvím, které v celé české ekonomice působí. Zemědělství může prostě vyrábět jen tolik produkce, kolik je schopno na trhu prodat.

A prodávat se bude především na vnitřním trhu, to znamená v české republice. Vývoz do zahraničí je velmi složitý. Na západní trhy se jen ztěžji prosazujeme a východní trhy jsou rizikové z důvodu placení. Proto musí celé zemědělství spoléhat hlavně na vnitřní trh české republiky.

Z celkových rozborů zemědělské produkce vyplývá, jak konstatoval ministr zemědělství ing. Lux, že výroba potravin v České republice je dostačující. Mírný přebytek výroby se jeví u výroby mléka a u výroby obilovin. To znamená u hlavních produktů, které bude vláda sledovat. Opatření vlády z toho plynoucí budou směřovat ke snižování produkce obilovin a mléka v celém českém zemědělství. Ministr Lux konstatoval, že ČR má mnoho orné půdy. Proto budou v nadcházejících letech poskytovány dotace na zatravňování zemědělské půdy, a to hlavně v horských a podhorských oblastech. Do podhorských oblastí budou hlavně směřovány také dotace na výrobu hovězího masa bez tržní produkce mléka. To znamená pastevectví.

Všechny tyto systemované opatření povedou k celkovému snížení zemědělské produkce v ČR.

Na podporu rozvoje zemědělské výroby vláda nemá finanční prostředky. Určitá část finančních prostředků je jen na udržování vybrané produkce a hlavně na omezení výroby zemědělství.

Pro zemědělství v našich nížinných a teplých podmínkách to znamená perspektivu celé zemědělské produkce. Máme jedny z nejlepších klimatických podmínek a v takových oblastech se zemědělství počítá. Máme možnosti vyrábět nejkvalitnější potravinářské obilí, kukuřici, zeleninu, vinnou révu a ovoce. Pokud těchto podmínek využijeme, bude na Jižní Moravě zemědělství efektivní.

Pan premiér Klaus vyjádřil také stanovisko, že vláda nebude upřednostňovat ani soukromé a ani společné formy hospodaření. Nebude nikomu nařizováno kdo co má dělat.

Vláda uznává soukromé vlastnictví a nebude nařizovat, zda mají zemědělci hospodřit samostatně nebo družstevně. Všechny formy podnikání jak soukromé (samostatné) firmy, družstva nebo akciové společnosti jsou si rovny.

Pan ministr Lux však upozornil, že cesty a perspektivy do budoucna jsou ve specializaci výroby a vysoké produktivitě práce.

Výsledky zemědělského družstva za rok 1994

Bylo dosaženo celkové produkce 28 088 tis. Kč., náklady na výrobu činily 56 174 tis. Kč. Tržby 55 630 tis. Kč. Ekonomický výsledek za rok 1994 je minusový 544 tis. Kč. Výsledek za rok 1994 je nejpříznivější za poslední roky. Zemědělské družstvo Rakvice hospodaří na 1 238 ha zem. půdy. V živočišné výrobě chová 550 ks dojnic a 700 ks ostatního skotu. V současné době je zde zaměstnáno 106 aktivních pracovníků, na odměnách bylo v roce 1994 vyplaceno 8 804 tis. Kč. Celkové daňové odvody za rok 1994 činily 8 708 tis. Kč.

Majetek ZD se nesnížil a nedochází také k devastaci majetku, jak zlé jazyky tvrdí. Veškerý majetek v družstvu je funkční, i když není mnohdy na plno využíván. Zaměření na výrobu mléka je dánostavebním zaměřením objektů, zde připravujeme do budoucna opatření ke zvýšení intenzity výroby.

Chci ubezpečit, že informace o hospodaření družstva jsou pro oprávněné osoby k nahlédnutí.

Další informace poskytneme v příštím zpravodaji.

Ing. Tomáš Nečas
předseda a ředitel ZD

"Je v tom moudrost přesahující všechny léčebné způsoby, všimáme-li si toho, co nám dělá dobře a co zle; je to nejlepší způsob, jak si uchovat zdraví."

Francis Bacon

Vážení přátelé,

současná privatizace našeho zdravotnictví s sebou přináší i některé negativní jevy, například špatnou zdravotní výchovu, na kterou přinárástu léčebných výkonů většinou nezbyvá mnoho času. Zdravotnictví by se mělo postupně ubírat směrem k prevenci, to znamená nemocem spíše předcházet a v tomto směru je spolupráce pacientů významnou složkou.

Chtěla bych formou krátkých informativních článků seznámit veřejnost s problematikou především tzv. civilizačních chorob vysokého tlaku, ischemické choroby, cukrovky, obezity, bolestí v zádech, kde právě prevence hraje významnou roli a také s aktuálními problémy - např. výskytem vztekliny, onemocněními přenášenými klíšťaty apod. případné dotazy a náměty k tomu, co vás zajímá, můžete adresovat buď redakční radě zpravodaje nebo přímo do mé ordinace.

V letošním roce nás čeká důležitá akce - přeočkování proti tetanu.

Tetanus je onemocnění vyvolané toxinem bakterie Clostridium tetani, která ve formě spór přežívá i několik let v půdě a prachu a do těla se dostává poraněním.

Množí se typicky v prostředí bez přístupu kyslíku, proto jsou nebezpečná především poranění s velkým zhmožděním tkání a poranění, při nichž se do rány dostanou částičky hlíny, cizí tělesa jako třísky a trny a třeba rez z hřebíku. Každá taková rána by měla být řádně ošetřena lékařem. Přes možnosti léčby antibiotiky je tetanus až v 80 % případů smrtelný a jeho výskyt je malý jen díky povinnému pravidelnému očkování. Poslední velká plošná akce proběhla v letech 1984 a 1985 a tak mnoha občanům letos vyprší desetiletá lhůta k přeočkování.

Přes potíže s distribucí očkovací látky ze strany výrobce a hygienických stanic máme očkovací látky dostatek. Očkování plánujeme na květen a červen vždy ve čtvrtek mezi 14. - 16. hodinou, u starých a bezmocných pacientů v návštěvní službě. Prosím všechny, aby si přeprokontrovali údaje o posledním očkování v občanském průkazu nebo přímo u nás ve zdravotní dokumentaci.

MUDr. Blanka Studýnková

Máme u nás mistra světa

Pod titulem mistra světa si určitě každý představí sportovce každým coulem, svalnatého, vyběhaného chlapíka, ale nemusí to být vždy pravidlem. Josef Bednařík, narozený a žijící v Rakvicích ač nespportovec, přece jen toto vysoké ocenění získal. Jeho poštovní holub na střední trati, která má rozsah od 300 do 600 km nedávno tento světový závod vyhrál. Cenu provítěze pan Bednařík přebíral v belgickém městě Deinze. Řeklo by se úspěch nečekaný, překvapivý, ale určitě stál chovatele léta mravenčí práce, volného času a také finanční výdaje jistě nejsou zanedbatelné. Je však potěšitelné, že i na vesnici se může člověk propracovat až ke světovému ocenění.

Jméno Rakvic proletělo Evropou a za to patří dík Josefu Bednaříkovi i jeho ženě Jarmile, která mu pomáhá co jí síly stačí a tak oběma přejeme hodně zdraví, spokojenosti a do jejich holubníku zase nějakého světového šampióna.

HOLUBÁŘSKÁ

"Já si zpomínám, že holubi se tu v dědině pěstovali dycky," povídali stařeček Hasil. Né teda tí poštovní, ale hlavně tí obyčejní, co byli na maso, až jednu, to dyž se vrátil z vojny Francek Jurúj, kerýmu v hlavě strašili enom holubi, se to začalo měnit. Vykládal, jak sú tam holubi cvičení, co všecko umijú a že to taky zkusí a že by to byl čert, aby sme to tady taky nedokázali a že ví jak na to. Začal kupovat a vyměňovat holubů po celým okolí, pářil ich mezi sebú, až jednu v hospodě prohlásil, že dílo je hotovo, že má holuba jakého není široko daleko a že začíná s tréningem. Vzal holuba do kabele, vlakem se dopravil do Brna a tam ho na nádraží vypustil. Když se vrátil zasej vlakem dom, holub už veselo vrkal na střeše. "To bude šampión," prohlásil se zviženým prstem a poslal holuba na jeho první závod. Tenkrát si zpomínám tech holubů vypúšťali až z Berlína a tak Francek čekal. Seděl pod holubníkem, nejedl, nespál, enom pil to svoje rýnský a čučel do nebe. Týdeň uběhl, práca v baráku stála a holuba nikde. France chodil po dvoře jak tělo bez duše, až po štrnásti dnách, když otvíral vrata do dvora, uviděl před něma stát svojego holuba. Moc smutně zavrkal holúbek, když ho vzal Francek do ruk a měl proč. Jak ho Francek s dušú na dlani pohladil, naráz se mu v očách zalesklo a zaklel, až se barák zatřepal. "Tito prašivci," zalamentoval a pomali začal holubovi rozvazovat křídla, kerý mu svázal než ho posílal, aby se mu na tej dalekej cestě nic nestalo, protože si myslel, že tam každého holuba oprubujú než ho pustijú a tak mu křídla rozvážu a výsledek včil držel v roce. Ten holub z toho Berlína zkrátka a dobře došel dom pěšky a já si myslím, že chvílami musel aj utíkat, protože dojít za štrnást dní takovú dálku a z takovýma krátkýma nohama, to není enom tak. Ten holub musel byt opravdu dobrej, Franckovi všeccka česť, ale od tej doby se jaho holubom neřikalo "pošťáci" ale "pěšáci".

Zdeněk Pohl

Výstava se podařila

Na svátek Josefů se v Rakvicích zase po roce uskutečnila výstava vína, kterou organizovala vinařská sekce místního zahrádkářského svazu. V sokolovně se sešlo od vinařů 696 vzorků bílých a červených vín, takže každý, kdo se zúčastnil, si mohl vybrat k ochutnání z dvaceti druhů bílých vín, jedenácti druhů vín červených, zajímavá byla nabídka vín přírodních, nedoslazovaných a novošlechtěných.

Nejlepším vínem výstavy se stal Sauvignon ročník 1989 ze sklepa Fanoše Obhlídala s ohodnocením 19,5 bodu.

Získat na výstavě vína ohodnocení 19 bodů, to jistě rozradostní každého vinaře, je to jeho odměna za mnohaletou práci ve vinici i ve sklepě, je to jeho chlouba. Vynecháme-li větší vinařské podniky u nás, není možné nepřipomnět si jména drobných vinařů, žijících v Rakvicích, kteří toto pěkné ohodnocení za svá vína dostali.

Jan Průdek	454	Směs IA	19.1
Josef Herzán	618	Ryzlink rýnský r.1991	19.1
Obhlídala Roman	654	Velt.zelené	19.1
Rost. Krůza	713	Ruland.šedé r. 1993	19.1
ing.Miloš Michlovský		Malvelina r. 1993	19.3
Miluš Lukeš	712	Vavřínecké	19.0
Mírek Moudrý		Vavřínecké	19.0
Vlastík Průdek	526	Vavřínecké	19.0
Jaromír Nečas	112	Vavřínecké r. 1993	19.1
Pavel Binder	737	Kaber.Sauvignon	19.0

Sokolovna se zaplnila a tak koštovali a hodnotili madí, staří, manželky i babičky, cimbálová muzika dodávala náladu, bylo to příjemné nedělní odpočínutí.

Díky pořadatelům

Pohl Zdeněk

Vzácná chvíle

*Sláva vínu a lidem, kteří ho pijí.
Pomaloučku, střídavě, s chutí
i když je život pomíjivý,
tu nic se nesmí uspěchat.
Jen špatný vinař víno nutí,
tak zneváží tu krásu krás.
Když nalita je sklenka vína,
zrak je proní kdo ochutnává.
Barva zlatá před očima září,
slunci vinař hold svůj vzdává.
Jak nos ve vůních se vydovádí,
ústům dostane se čest.
Po jazyku se chuti válí,
ovšak hrdlo nekončí ten vinný test.
Zbývá vychutnat si plnost vína,
jeho sílu, chuť a vůni.
To vše v sobě patro zkrývá,
jak zvláštní bývá ukončení.
Když pijí víno dobří lidé
a nápoj ten je vzácné chuti,
slyšet bude celým sklepem
kulatoučké pomlasknutí.*

Zdeněk Pohl

Vážení Rakvičáci,

dostal jsem příležitost napsat Vám o činnosti Základní umělecké školy v Břeclavi, jejíž pobočka působí od roku 1978 v Rakvicích. Nebudu Vás obtěžovat dalekosáhlou historií, poněvadž přes 300 dětí a dospělých, kteří se nezapomenutelným způsobem zapsali do činnosti, je podle mého názoru dostatečným svědectvím o práci a výsledcích naší "hudebky".

Přesně od 13. června 1994 se nachází naše působiště v prostorách dolní školy, kde máme k dispozici svoji vlastní samostatnou třídu a kabinet. Ve školním roce 1994/95 navštěvují děti tyto hudební obory: Marie Krmíčková sólový zpěv, 18 harmonikářů (z toho Jan Vybíral za námi jezdí z Vranovic), 6 dětí se učí na klávesové nástroje, 25 dětí zpívá v pěveckém sboru Skřivánek (Renátka Vajbarová, Drahuška Jílková a Lenička Petrovská jsou z mateřské školy a každé pondělí si chodí s dětmi zazpívat i Soňka Bartolšicová z Charvatské Nové Vsi). Zvláště potěšitelné je, že zpívá i 12 chlapců, z toho Ivánek Jarabinský a Vlastik Suchyňa jsou z Přítluk. Zpěvanky - to je pěvecký sbor složený z dětí ve věku 9-15 let a v letošním roce "posílený" čtyřmi děvčaty z Velkých Pavlovic, navštěvuje 52 dětí.

V letošním školním roce se nám podařilo několik akcí, které bych Vám, vážení čtenáři, rád připomenul. V loňském roce při tradičním vánočním koncertě, který byl velice pěkně navštívený a dětem se dobře hrálo a zpívalo před zaplněným sálem sokolovny. Zpěvanky pak ještě zpívaly na čtyřech koncertech v Rožnově pod Radhoštěm, kam jsme byli pozváni kamarády z pěveckého sboru Pomněnka. Svoje předvánoční vystoupení ukončily Zpěvanky v Brně, kde na Náměstí Svobody zpívaly děti v pořadu "Brněnské vánoce" a rakvičské děti byly jediným účastníkem mezi účinkujícími dětmi z brněnských škol.

Od ledna tohoto roku zahájila činnost YMCA v České republice, místní sdružení Brno, pěvecké sdružení Skřivánek a Zpěvanky. Co se za tímto dlouhým názvem skrývá? Stručně na vysvětlenou. YMCA je otevřené sdružení všech lidí bez rozdílu pohlaví, věku, vyznání, národnosti a politické a sociální příslušnosti. YMCA je hnutím služby a pomoci. Činnost YMCA v Rakvicích spočívá zejména v tom, aby děti, které navštěvují ZUŠ, mohly více rozvíjet svoji zálibu ve zpěvu a hře na klávesy a akordeon a svůj um a znalosti, které získají pravidelným cvičením a nácvikem na zkouškách, mohly ještě lépe uplatnit při svých koncertech a zájezdech, kde šíří dobře jméno své rodné obce Rakvice. Zde bych rád připomenul, že chodit do zpěvu může každé dítě, které je ochotné obětovat svůj volný čas a navštěvovat pravidelně zkoušky. Do YMCA vstoupilo 95 % dětí a 12 rodičů, bez jejich pomoci by se nemohla činnost dětí dále úspěšně rozvíjet. Kolik volného času a trpělivé obětavosti - někdy se setkali s nepochopením, závistí, zlobou a pomluvou. Jediná pro ně odměna je radost z dobře vykonané práce, opět ku prospěchu dětí.

Nový rok 1995 jsme přivítali v Rakvicích svým již II. reprezentačním plesem, na kterém, hrála v sokolovně dechová hudba Mladohorka z Velkých Pavlovic. Tazárroveň doprovodila Zpěvanky při slavnostním zahájení plesu, kterého se rovněž účastnili žáci ZŠ se svým tanečním programem pod vedením paní učitelky Látalové a Břečkové. Všechny návštěvníky určitě mile překvapila vysokou úroveň přehlídka účesů z kadeřnictví paní Evy Suchyňové. Celou tuto náročnou akci opět zabezpečovali rodiče dětí ze ZUŠ, kteří nakonec litovali, že účast veřejnosti mohla být větší,

zvláště, když byla bohatá tombola, na které se podílely jak soukromé firmy, tak i řada rakvičských spoluobčanů. Bohužel z prostorových důvodů zpravodaje, nemohou všechny dárcy vyzvednout. O to víc patří všem náš upřímný dík.

1. dubna byl uspořádán letošní první sborový koncert za účasti slovenského kytaristy a zpěváka Pavola Hammela z Bratislavy. Náš koncert pozdravil i svým samostatným vystoupením, na kterém zazněly písničky doslova pamětnické. A i když ne nahlas, tak určitě v duchu nebo potichu si s panem Hammelem zazpíval plný sál věrných posluchačů a příznivců. Za to Zpěvanky si s Pavolem Hammelem společně zazpívaly. Ve sborové kronice je napsáno: "Bolo to super. Ďakujem Vám za Bieleho anjela a Učiteľku tanca. Váš Pavol Hammel." Zmíněný koncert zabezpečovali rovněž majitelé Besedy.

6. dubna se zúčastnily Zpěvanky soutěžní regionální přehlídka dětských pěveckých sborů v Jihlavě. V silné konkurenci deseti sborů se umístily rakvičské děti v nádherném stříbrném pásmu. Zde bych rád poděkoval za obětavý přístup a práci paní učitelce Jarmile Pařízkové, která za dětmi na zkoušky sboru jezdí z Podivína. A opět jsou u toho rodiče dětí, kteří paní učitelku do Rakvic vozí svým soukromým autem.

Ve středu 19. dubna jsme měli s dětmi "svátek". Na zkoušku Zpěvanek se přijela podívat a poslechnout si paní Kaya Jahodová z Paříže, ředitel školského úřadu Brno - střed dr. Dalibor Lasovský a vedoucí sekretář YMCA v "Brně pan Jaromír Hron. Po zcela neformální besedě hostů s dětmi ze sboru, které jim zazpívaly jsme přešli na obecní úřad, kde byla naše vzácná návštěva přijata starostou obce panem Petrem Vajbarem. Na programu jednání byla pracovní porada, na které se upřesnily veškeré náležitosti spojené s reprezentací rakvičských dětí ve Francii. Ve dnech 21. - 26. června tohoto roku je pozván dětský pěvecký sbor Zpěvanky do Francie, kde budou rakvičské děti zpívat na jednom koncertě v katedrále v Paříži a další dvě vystoupení jsou zajištěny na pařížském venkově. Rakvičské děti byly vybrány díky panu doktorovi Lasovskému, který se v prosinci 1993 zúčastnil koncertu u příležitosti 15-tého výročí činnosti ZUŠ v Rakvicích. Na tomto koncertě se mu zpěv dětí zalíbil a pomoc rodičů nadchla, že přišel s nabídkou nejprve, aby děti zpívaly v Brně a nyní ve Francii. Celá zmíněná akce se setkala s mimořádným pochopením ze strany přednosty Okresního úřadu v Břeclavi Mgr. Jiřího Pavlova a také ředitel školského úřadu dr. Jaroslav Kučera nezapomněl zdůraznit, že rakvičské děti jedou do Francie reprezentovat nejenom svoji obec, ale všechny školy břeclavského okresu.

Mně i Zpěvánkám přibýlo hodně starostí, ale na práci jsme už s dětmi zvyklí a nebojíme se jí, zvláště když dobří rodiče vždy a ve všem pomohou. Věřím, že nám všem budete držet palce, ať se nám všechno dobře podaří. A když budete mít čas a náladu, přijďte se za námi podívat a povzbudit děti v jejich hudebním snažení a muzicírování. Jsme přece Vaše rakvičská škola a rádi přijmeme všechny děti i dospělé spoluobčany, kteří chtějí společně s námi pracovat. Na nás všech přece záleží, jaká bude rakvičská "hudebka". A ti, kteří mají ke mně kritické výhrady, nestyďte se za názor, jaký máte, přijďte rovněž. Vždyť sepisovat, rozmnožovat, tajně pak vylepovat, to je fura práce. A proč?

Vážení Rakvičáci, věřte nám, že Rakvicím ostudu ve světě neuděláme.

Václav Peša
učitel ZUŠ v Rakvicích

BALALAJKA

Od malého kluka sem túžil byť muzikantom. Poskakoval sem za muziků gde enom hrála, napodoboval sem všetky nástroje, ale hudebního sluchu mě hold sudičky nenadělily. Dneš už vím, že by to taková tragédia nebyla, dyť noty sú noty a klapky na trumpetě se podle nich sklačujú, tož jakýpak ceremónie. Dyť se podívejte okolo a určité najdete hodně dobrých muzikantů co vám pořádně nezapívajú ani "pec nám spadla", a hrajú moc pěkně. Největší zábrana tenkrát byla v tým, že naši neměli peníze na učitele, natož na nejakej nástroj. A tak jak sem v mladosti za muziků poskakoval, v dospělosti sem za ňů sedával. Doma nás bylo šest súrozenců a jedinej já sem se neoženil. Ně k vůli muzice, ale hlavně proto, že se blížila válka, a neistota se nastěhovala do každej chalupy.

Súrozenci se poženili a povdávali, rodiče umřeli a tak sem hospodařil jak sedalo. Sám sem si pral, sám sem vařil a protože sem nekuřil, skládal sem v seknici do truhle cigarety pro toho, kdo nás vysvobodí z tej fašistickéj mizérie, abych aspoň nečím udělá radost' vojákom, nečím ich pohostil, nečím utčil.

Netrvalo dlouho a bylo to tady. Na jaro v pětaštyřicátým se po okolí rozlila Dyja aj Morava, gde oko dohlídlo byla samá voda a mysme se všeci báli, až tá armáda se přes tú vodu nedostane, ale dostala. Lidi se začali stěhovat do sklepů, tí co neměli dobytek se snažili dostat za frontu, každej chcel přežít. Vojáci se mě v baráku střídali jak u kolotočů, hned tu byli Němci, tí se napili vody nebo čaju a šli rychle dál, hned zasej Rusi a tí zas všady hledali germána. Enom sem se divil, že ho hledali aj v šúfletech a demižónech.

Třetí deň večír se vrátili do kuchyně pět ruských mladých vojáků. Ten první byl snědej chlapisko, z čepice mu trčela černá kšica, oči měl černý jak noc, nos zahnutej jak orlí zobák, zhurta na mě spustil.

"Tovariš, germán nět?"

"Nět, ničevo," odmítal sem neco tak špatnýho, ale opakovalo se všecko, co dělali jejich kamarádi. Co sem před tým klidil zasej leželo na zemi. Šúflata vyházeli, skříně popřevraceli, propíchali duchny a germána nebylo. Jeden z nich otevřel v seknici truhlu do kerej sem roky ukládal cigarety pro tech co nás osvobodijú, ale začalo mě it o život, prej su šmelinář a půjdu ke zdi. Jeden na mě mířil a tí druží si cpali cigarety do kapec a za rubášky a jak to všecko pobrali, tož si sedli v kuchyni ke stolu a každej si zapálil tři aj štyry cigarety naráz. Za chvíli se zdála byt petrolejka sto metrů daleko. Nevím, jak by to dopadlo, ale od potupnej smrti šmelinářa mě zachránil ten první snědej voják. Pořád negde neco hledal a dyž se vrátil do kuchyně, nesl v rukách jak svátost' oltární - balalajku. Kde se tam vzala nevím, snád jak se tí vojáci vyměňovali, tak nekeří ju tam zapomněli.

Voják brnkl do strun, šibalsky na mě zamrkal a povídá.

"Ej, ty muzikant?"

"Nět, já něznaju tovariš," kýval sem zamítavě hlavú aj rukama, ale nic sem nezachránil. Voják se zamračil a strkal mně do ruk balalajku.

"Igraj, što já strelat' budu."

Z jedneš šlamastiky sem se dostal a eště do horší sem spadl. Na čele se mně vyrazil studenej pot. Opatrně sem vzal balalajku do ruk a pomali sem přešel po strunách. Tým sem vyčerpal všecko svoje muzikantský umění. Voják se zachmuřil, přiklačil na samopal a nařídil tomu nejmenšímu.

"Davaj krůžku!" Ten malej voják z kredenca povytahoval hrnky a naplnil ich z demižóna, kerej si donesli, až po okraj červeným vínem. Já sem byl úplnej nepiják a nekuřák, ale to ich vůbec nezajímalo. Voják mně podal hrnek vína a ten tmavej poručil.

"Davaj krůžku!" Trochu sem upil, ale to nestačilo.

"Vsjo davaj!" Hrnec sem dopil a zetřel si z čela pot.

"Igraj!" poručil voják a natahl samopal. Přešel sem po strunách a byla to hrůza, hrůza. Aj dyž hudebního sluchu sem nepobral, poslúchat se to nedalo a to ten voják poznal.

"Davaj krůžku!" zařval voják a jeho oči se zúžily, začal ztrácel trpělivost. Další podanej hrnek sem vypil jedným zátahem a cítil sem, jak mně víno stúpá do hlavy.

"Igraj!" Zavelil voják a já sem zas přešel po strunách a věřte nebo nevěřte, začalo se mně to líbit, ale aj vojákoví, protože tlak samopalu ustal. Voják na mě spiklenecky mrkl a prohodil.

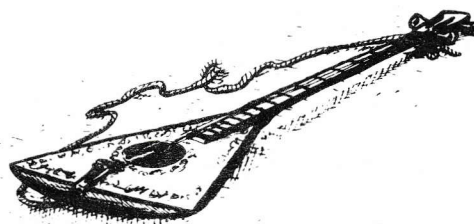
"Ech, ty," šibalsky na mě zahrozil a poručil.

"Davaj eščo adnu krůžku."

Další hrnek sem vypil bez zábran a už mně bylo všecko jedno.

"Igraj!" zavelil voják a já sem hrál a jak hrál. Dodnes nevím gde se to ve mě vzalo, snád sem neco od muzikantů obkúkal, nebo že by víno ve mě probudilo spící múzu? To opravdu nevím, ale tí vojáci tancovali, křičeli, skákali, častušky sem hrál, smutný sem hrál, jak dy bych se podzimní tajgú procházel a oni bečeli a zasej kozáčka tancovali, až byl demižón práznej. Potom všeci zmizeli v tmavej noci a víc sem ich neviděl, ani o nich neslyšel, enom balalajka mně po nich ostála. Padl sem do pelechu a usnul sem jak dubovej špalek a bylo mně jedno, kdo válku vyhrá a kdo prohrál. Hitler, Stalín aj všeci spojenci mně mohli být ukradení.

Ráno mě probudila veliká bolest hlavy, ale přece enom se všecka moje mysl věnovala balalajce. Včil ukážu tým našim muzikantom, jak se hrá v Rusku a eště na nástroj, kerej nigdo nezná a nigdo nigdá neviděl. Aj naše písničky im zahrám, šak sem ich včera všechny uměl a jak se to líbilo.

Balalajka ležela smutně pod stolej, jak odkopnutej prašivej pes. Vzal sem ju do ruk, přešel sem prstem po strunách a byla to hrůza. Seděl sem zklamanej a zpomínal na večír, gdy sem svojú muziků pobavil lidi, keří za nás byli ochotni položit svoje životy. Zkusil sem to eště nekolikrát, ale výsledek se nedostavoval. Šak co na tým, přece se mně splnilo, co sem už od života nečekal. Aspoň jednu sem byl muzikantom a co sem hrál, to se lidom líbilo, aj cigarety nakonec dostali tí, co pro nich byly nachystaný a mě zbyla pěkná zpomínka.

Pít sem se ale nigdá nenaučil, šak přece enom sem to jednu zkusil. Darma se neřiká, "máš žízeň jak muzikant," oni tí chlapi možná probudijú tým vínem v sobě neco, co dá tej muzice dušu a tak sem si kúpil litr vína, vypil sem ho do dna a čekal sem, až setá moja spící múza ve mě probudí a já tu balalajku oživím. Nepodařilo se to, snád by to eště potřebovalo ten strach o život, kerej sem od tej doby nepoznal a snád už nigdá nepoznám. To by snád musela dojít nová válka, abych si zasej zahrál, a to se rači vzdám veškerej muziky na věky věkův.

Zdeněk Pohl

RAKVICKÉ POSTAVY, POSTAVIČKY A FIGURKY

Láďa - zvaný "Skoc"

Když jsem se při jedné návštěvě u Rosti Obhlídala v legraci zmínila o oblíbené postavičce Rakvic 50. let - o strejdovi Skocovi - Bravým, netušila jsem, že mne bude přesvědčovat tak dlouho, až podlehnu a pokusím se několika vzpomínkami na tohoto veselého muže doplnit plejádu rázovitých osůbek naší vesnice.

Přezdívku Skoc dostal strejda už v mládí, když při chlapeckých hrách na kovboje skákali místo na koně - na krávy. Volali - skoč! On to ještě neuměl vyslovit a volal - skoč!

Tedy strýc "Skoc" - Vladimír Kamenský si vzal tetičku Cilku Filípkovou už jako vdovu se dvěma dětmi. Ta si tohoto mladého muže zvolila proto, že uměl velmi dobře zacházet s koňmi. "Tak, jak on uměl orat s koňma, tak to, děvčice, dokázal málokdo," říkává tetička Cilka, veselá a společenská babička, když odpočívá na lavičce ve své oblíbené zahrádce. To rozhodlo! Malé hospodářství dostalo pracovitého chlapa a tetička veselého společníka. Sloužil tou dobou na lokálce Vranovice - Pohofelice jako topič. Ve volném čase zapřáhl své milované koně v zemědělském družstvu.

Tetička dobře vařila knedle a máčku, to měl strejda nejraději, práce šla od ruky a tak bujnost a veselí "Skoce" se čím dál tím víc zvyšovala.

Protože byla v ty roky televize ještě v plenkách, bavili se lidé více společně po sklepích, hospodách, při draní peří, "šůstání turkyň". Strýc sedával často v hospodě a bavil návštěvníky. Nic mu neuniklo, žádná neplecha se neobešla bez něj. Hlavně, když bylo vínečko nebo štampeka v hospodě.

Dodnes staří pániz dolní hospody vzpomínají na zvláštní dvojici návštěvníků.

Skoc vedl kozu ke kozloví. Po cestě je hospoda, proč se neobčerstvit. Co s kozou. Skoc to vyřešil po svém. Zašel i s kozou. Paní hostinská se moc nedivila, když koza vystrkovala hlavu k nálevnímu pultu. "Dva frtany! Jeden pro mě a jeden pro mexikána!" Vypil obě a spokojeně pokračoval v cestě.

Říká se, s že všechno, co se děje ve vesnici, se dozvíte v hospodě. Když se Skoc dozvěděl, že někdo z chlapů chodí

krást jetelinu na družstevní, vždycky jej přivítal popěvkem: "Když jsem šel dědinů s jetelinů ...".

Vždycky mu ty jeho šprýmy nevyšly. Dostal někdy i po své "nevymáchané hubě". To mu pak tetička doma ošetřovala napučené rty a hlavně oči, které nesly známky šlehů bičem. Ale ze všeho se vykřesal, nepřestal. Nechyběl na žádné zábavě, hodech, křtinách nebo svatbách. A když ani to se nekonalo, pozvali s tetičkou sousedy, pustili gramofon a při muzice tancovali a zpívali ve stodole. To byly časy!

Veselý, srdečný a zdravím kypící silák příkládal mohutně do kotle lokálky, která vyjížděla z Vranovic. Když uviděl jít po cestě kolem trati tetičku s "nošů" nebo někoho známého, zapískal, zastavil a vzal jej s sebou. Nikdo se neoháněl jízdním řádem. Takovému šprýmaři prošlo všechno.

A jak souvisí jeho veselá povaha s přezdívkou strýc "Bravej"? To my, děti jsme mu ji přišly. Dětská dovádění, hry nazaháňku, bitvy na Trávníkách vždycky na chvíli ztichly, když se kolem mihl strejda na kole. Stačil vždycky na nejbližšího z nás houknout: "Jíž polívku?" Udělal při tom takový úšklebek, že jsme se ho báli. Pozvala si ho paní učitelka z mateřské školy, aby jí pomohl svými šprýmy a gesty přimět děti k polévce.

Dokonce docházel do jedné rodiny strašit tak dlouho, až vypil spolu s hlavou rodiny všechno víno, jen děti se polévce vyhýbaly.

I ti nejbujnější chasníci přeskočili živý plot, jen aby se mu nedostali do cesty a ještě stačili volat: "Strýcu, já jím polívku. Neberte mě!"

Jen škoda, že konec tohoto veselého muže přišel brzo. Kost zapíchnutou v krku nespláchno ani svatební vínečko.

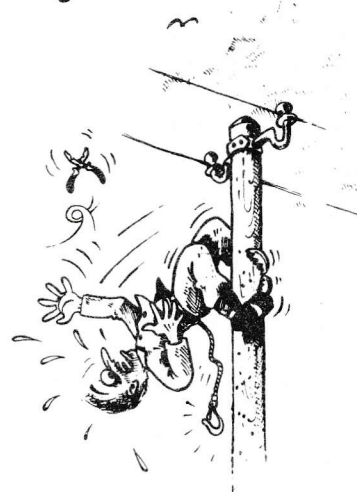
Že ale nechyběl na žádné pořádné události v Rakvicích, to ukazuje fotografie pořízená na Josefa v roce 1958, tehdy se naposledy stavěl sněhulák jako doklad toho, že sníh může překvapit často nečekaně. Tam také nechyběl. Kdo jej znal, jistě jeho tvář vedle demizonu pozná.

Letmo zavzpomínala
Eliška Fleková

Malý příběh ze života

V dnešní uspěchané době už nemáme čas v klidu si posedět a povprávět různé životní příběhy, o kterých jsme slyšeli, či které jsme sami prožili. Dokud nebyla televize ani rádio, lidé drželi černé hodinky a museli se bavit sami. Kolik se tenkrát objevilo talentovaných vypravěčů, kteří uměli příběhy zajímavě podat a také je okořenit humorem. I na draní peří se zvaly stařenky, které uměly zajímavě vyprávět o starých časech. A tak se vyprávělo o strašidlech, hastrmanech a nebo i příběhu ze života. A děti v každé rodině seděly okolo s "hubama otevřenýma", aby jim neuteklo ani slovo. Nejoblíbenější byly veselé příběhy, které skončily řehotem všech posluchačů ...

Dnes vám chci vyprávět příběh, který se udál před lety u rakvické fary. Příběh se zpočátku jevil tragicky, ale nakonec skončil všeobecným veselím. Nakonec posudte sami:

Při elektrifikaci naší obce (1927) přišel do Rakvic elektrikář Josef Kropáček, rodák z Ivančic u Brna. V naší obci se mu zalíbilo, dokonce se zde oženil a zůstal zde natrvalo. Byl to skromný a houževnatý člověk, který i po sedmdesátce dokázal ještě ložit po sloupech za pomoci drapačů. Uvedená příhoda se mu stala, když opravoval elektriku na sloupě před farou. Dnes je tam betonový sloup, ale dříve tam byl dřevěný sloup - dvoják. Příběh se udál už dávno - ještě za faráře Spurného a jeho kuchařky.

Zatímco pan Kropáček pracoval na sloupě, před faru vyšla "farská" a zvědavě ho pozorovala při práci. Najednou se stalo něco nepředvídaného. Mistru elektrikářskému se uvolnil pás, kterým byl připoután ke sloupu a on zůstal viset na drapačích dole hlavou. Když to farská uviděla, domnívala se, že došlo k tragedii a že elektrikáře zabil proud. Místo přivolání pomoci "vyhodila papučama" a zůstala v mdlobách ležet u zahrádky.

Pana Kropáčka naštěstí uviděli chlapi z horní hospody, vyběhli a ze sloupu ho opatrně sundali. Vydržel viset v klidu a neměl sebemenší zranění. Zato farská byla bez sebe a chlapi ji začali křísit. Pak Kropáček jim v tom samozřejmě pomáhal. Když otevřela oči a uvděla, že ten "mrtvý" ji křísí, vyhodila papučama podruhé a omdlela málem nadobro. Když se po nějaké době probudila, chlapi kolem se řhtali právě prožitě příhodě a neoblíbené farské trochu toho strachu i přáli.

... Čas všechno odnese. Hrdinové našeho příběhu jsou už oba mrtvi a z drapačů se stal muzejní předmět.

Rostla Obhlídal

Zamyšlení

Jaro se nám konečně probudilo, ale vraťme se na jeho začátek a připomeňme si výročí, která jsou pro tento rok zvláště významná, která provýchovu dalších generací mnoho znamenají.

Tomáš G. Masaryk se narodil 17. března 1850 v Hodonině jako syn panského kočího. Jeho matka byla z Hustopečí a tak své dětství prožil Tomáš v několika vsích na Slovácku. Školu navštěvoval v Hodonině, Čejkovicích, gymnázium ve Strážnici a ve Vídni. Na vídeňské univerzitě studoval filozofii, estetiku, psychologii. Doktorem filozofie byl jmenován v březnu r. 1876 a jako univerzitní profesor, novinář, myslitel měl značný vliv na akademickou mládež. Po vypuknutí první světové války navázal styky s cizinou a informoval západní vlády o postavení českého národa v Evropě a jeho politických cílech. Z mladších politických pracovníků se k němu přidali Beneš, Štefaník a další. V roce 1915 vyhlásil otevřený boj rakouskému režimu o uznání práva Čechů a Slováků na samostatný stát. Důležitý byl styk s americkým prezidentem Wilsonem. 28. října byl v Praze proveden převrat a Revoluční národní shromáždění dne 14. listopadu zvolilo Masaryka prvním prezidentem republiky. Téměř dvě desetiletí stál Masaryk v čele státu, reprezentoval jej z venčí a snažil se vytvořit z republiky moderní, demokratický a humanitní domov Čechů, Slováků a národnostních menšin. V myslích mnoha pamětníků zůstává období dvaceti let demokracie zapsáno zlatým písmem jako Masarykova republika.

Druhá světová válka byla největším ozbrojeným konfliktem v lidských dějinách a mimořádně významnou událostí XX. století. Měla dalekosáhlé následky a promítla se do všech oblastí lidí na celé zeměkouli. Agresivní fašismus vystavil hrozbě zničení nejzákladnějších hodnot lidské civilizace.

Válka byla zahájena německým útokem proti Polsku 1. září 1939 (operace Weiss). 5. října vstupuje do války proti Německu Vel. Británie a Francie. 10. června 1940. Německo a Itálie zahájily válečné operace proti Francii a Vel. Británii a ovládly téměř celou Evropu. 22. června 1941 byl napaden Sovětský svaz a 7. prosince po japonském útoku na Pearl Harbor vstoupily do války Spojené státy americké.

Konečná kapitulace Německa vešla v platnost 9.5.1945, ale druhá světová válka definitivně skončila až porážkou Japonska 2. září 1945. Osvobození Rakvic je datováno na 15. duben 1945.

Válka skončila, lidé si vydechli a přísahali, že nedopustí, aby se něco podobného ještě někdy opakovalo. Léta běží a pamětníci, kteří vše prožili určitě novým generacím připomenou dobu okupace, protektorátu a osvobození, aby se měly na pozoru před ideologiemi, které chtějí ovládnout svět.

Zdeněk Pohl

SPORT - kopaná

TJ Sokol Rakvice, oddíl kopané, má zaregistrovány do soutěže ČTV 4 družstva. Jsou to žáci, dorost, mužstva dospělých A a B.

Žáci hrají okresní soutěž v základní skupně A. V současné době jsou na 3. místě. Svou přípravu zahájili již v měsíci březnu na hřišti. V rámci přípravy sehráli 3 přátelská utkání (1x vyhráli, 2x prohráli). V jarní části soutěže vyhráli 2x a 1 zápas prohráli. Žáky trénuje p. St. Chrástek, který je také jejich vedoucím. Při tréninku mu pomáhají p. Suský a Pluhař. Kádr, který pravidelně hraje mistrovská utkání, tvoří tyto hráči: M. Mika, M. Švásta, Vl. Prachař, K. Prachař, Z. Tetur,

Z. Krůza, D. Bednařík, A. Chrástek, St. Chrástek, M. Krčka, R. Palkech, R. Švarc, V. Šabata, R. Pluhař, T. Pluhař, V. Gabriel, L. Střítecký, T. Průdek, V. Foukal, M. Průdek, L. Průdek, R. Janoušek. Na každý trénink žáků chodívá průměru 25 - 30 dětí.

Dorost, pod vedením p. K. Blažka, kterému při trénincích a utkáních vypomáhá p. R. Lukeš, zahájil přípravu na sezónu 3. 1. 1995 v hale i na hřišti. Trénoval 3x týdně, účast na trénincích byla velmi dobrá. Dorost odehrál 6 přípravných zápasů (4x vyhrál, 2x prohrál). V mistrovských soutěžích se již tak nevede, z 5-ti zápasů jen jedna výhra a jedna remíza,

což je dáno částečně tím, že bylo přeřazeno z žáků 5 hráčů a tito nemají ještě takové zkušenosti v dorostu. Dorost hraje okresní soutěž III. třídy skup. A. Příkladný přístup k přípravě mají Randa a Valenta, kteří nevynechali ani jeden trénink. Z ostatních patří uznání těmto hráčům: L. a M. Pohanka, Průdek, Suchánek, Binder, Chrástek, Hrdina, Straka, Roháč, Hartl, Krčka, Oslzý a Gréger.

A a B mužstvo dospělých zahájili přípravu rovněž 3. 1. v hale i na hřišti. "A" mužstvo se zúčastnilo a vyhrálo zimní turnaj pořádaný Slovanem Břeclav. V jarní části soutěže 5 utkání 4x vyhrálo a 1x prohrálo s Tatranem Poštorná "B" 22. 4., a to 2:1. Pod vedením trénérské dvojice Z. Rampáčka a J. Randa se mužstvo probojovalo z podzimního 10. místa na současné 5. místo v krajské soutěži I. B třídy skupiny B. "B" mužstvo dopělých zastihla v jarní části krize, a to nejen tím, že hráči si jdou za "B" mužstvo jen zahrát, ale proto, že nemělo vedení ani trenéra a opory mužstva byly povolány do "A" mužstva. Nyní se funkce trenéra ujal p. Z. Krůza.

Výbor oddílu kopané děkuje touto cestou všem sponzorům, kteří přispěli rakvické kopané na její činnost. Pan Luboš Cabal zakoupil 2 sady dresů pro dospělé, p. Vlastimil Suchánek zakoupil 16 párů kopaček pro "A" mužstvo, p. Jan Klement provádí dopravu žáků kmistr. utkáním, p. Zdeněk Sindl zakoupil 2 sady dresů pro žáky, p. Ivan Novotný poskytuje občerstvení po zápasu pro "A" a "B" mužstvo dospělých, Ekoingstav Rakvice provádí dopravu dorostu k utkáním a vypomáhá technikou při opravách a údržbě areálu, ZD Rakvice pomáhá technikou na hřišti, p. Ivo Prachař poskytuje hnojivo pro údržbu trvalých ploch. Pokud jsem opomněl některé sponzory, ať mi prominou.

Rakvičtí přátelé sportu a kopané zvláště, přijďte povzbudit naše hráče na mistrovských utkáních.

Za výbor oddílu kopané Mrkvica Josef

Občané, kteří se v roce 1994 přihlásili k trvalému pobytu v naší obci:

Doležal Marek	Dolní 88
Horáčková Karla a dcera Kateřina	Náměstí 141
Jan a Lenka Uhrovi a dcera Tereza	Družstevní 805
Havelková Božena a děti: Martina, Juraj, Dušan, Tomáš	Dolní 175
Rendová Jitka a děti: Marek a Tomáš	Dolní 245
Masalovič Pavel Manželé Průdkovi a děti: Tomáš, Lukáš	Nádražní 417 Družstevní 775
Manželé Krejčí	Nádražní 670
Michlovská Lenka	Družstevní 818
Krajčová Blanka	Dolní 84
Manželé Rozsypalovi a dcera Petra	Rybářská 365
Vocetka Jiří	Nádražní 578
Pištol Josef	Luční 183
Válková Ivana	Zahradní 631
Najmanová Radomíra a děti: Lukáš, Jan	Nádražní 205

Přejeme, ať se všem v Rakvicích dobře daří!

Společenská kronika

Sňatek uzavřeli:

Pavel Nečas	- Silvie Pálková (Přítluky - Zaječí)
Karel Široký	- Kateřina Trlicová (Božice - Zaječí)
Miloslav Nedoma	- Simona Minaříková (Podivín-Přítluky)
Radek Pátek	- Lenka Jeřábková (Hustopeče-Zaječí)
Bohuslav Krůza	- Dana Tesárková (Mikulov - Rakvice)
Radek Jaroš	- Ing. Jaromíra Nečasová (Kroměříž - Rakvice)

Jsme šťastni ve svém štěstí.

Narozené děti:

Malinková Lenka	čp.	758
Polásek Patrik		531
Antálková Ester		210
Pohlová Klára		641
Straka Dominik		686
Průdek Ondřej		792
Makuch Pavel		135
Cabalová Iveta		672

Rodičům dětí srdečně blahopřejeme.

Zemřeli:

Břetislav Rozsypal	ve věku 66 let
František Suchyňa	94 let
Marta Jurdáková	52 let
Květuše Macháčová	87 let

Odešli v tichosti po cestě do neznáma.

V roce 1994 se narodilo	20 dětí
zemřelo	17 občanů.